

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Município de Palmela

Tuženici: ASAE – Divisão de Gestão de Contraordenações

Prethodna pitanja

- a) Budući da je uredbom sa zakonskom snagom br. 379/97 od 27. prosinca usvojen pravilnik kojim se utvrđuju sigurnosni zahtjevi koji se trebaju poštovati pri određivanju lokacije, izgradnji, osmišljavanju i funkcionalnoj organizaciji prostora za igru i rekreaciju, odgovarajuće opreme i površina udara;
- b) Budući da se uredbom sa zakonskom snagom br. 119/2009 od 19. svibnja izmijenila uredba sa zakonskom snagom br. 379/97 od 27. prosinca, pri čemu su određene tehničke odredbe izmijenjene, a druge dodane, te ponovno s tim izmjenama objavio navedeni pravilnik čiji je dio;
- c) Budući da ni jedan od dvaju navedenih nacionalnih akata nije bio prijavljen Europskoj komisiji u okviru postupka osiguravanja informacija o tehničkim normama i propisima utvrđenima u Direktivi Europskog parlamenta i Vijeća 98/34/EZ ⁽¹⁾ od 22. lipnja 1998., izmijenjenoj Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 98/48/EZ od 20. lipnja 1998., te prenesenoj u nacionalni pravni poredak uredbom sa zakonskom snagom br. 58/2000 od 18. travnja:
 1. Treba li nacionalni sud odlučiti da je nacionalni akt kojim se uvode tehničke norme i o kojemu se, protivno odredbama Direktive 98/34/EZ, nije obavijestila Europska komisija, u cijelosti neprimjenjiv ili da su neprimjenjiva samo nova tehnička pravila propisana tim nacionalnim aktom?
 2. Treba li nacionalni akt kojim se uvode tehničke norme i o kojemu, protivno odredbama Direktive 98/34/EZ, nije bila obaviještena Europska komisija, proglasiti u cijelosti neprimjenjivim ili se neprimjenjivima trebaju proglasiti samo nova tehnička pravila propisana nacionalnim aktom?
 3. Jesu li neprimjenjive sve tehničke norme sadržane u tom pravilniku ili samo tehničke norme izmijenjene ili uvedene uredbom sa zakonskom snagom br. 119/2009 od 19. svibnja?

⁽¹⁾ Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL 1998, L 204, str. 37.), (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2016. uputio Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) – Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW protiv Susan Romy Jozef Kuijpers

(Predmet C-147/16)

(2016/C 211/36)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Vredegerecht te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW

Tuženik: Susan Romy Jozef Kuijpers

Prethodna pitanja

1. Kada se pred sudom pokreće postupak radi izvršenja ugovora protiv potrošača i kada je taj sud na temelju nacionalnih postupovnih pravila ovlašten samo po službenoj dužnosti ispitati je li tužbeni zahtjev protivan pravilima javnog poretka, može li nacionalni sud isto tako po službenoj dužnosti ispitati i utvrditi, čak i u slučaju ogluhe, je li predmetni ugovor obuhvaćen područjem primjene Direktive [Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993.] o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾, kako je prenesena u belgijsko pravo?
2. Može li se slobodna obrazovna ustanova koja potrošaču pruža subvencionirane usluge obrazovanja u okviru ugovora o pružanju tih usluga uz naplatu upisnine, uvećane eventualno za iznose namijenjene naknadi troškova te obrazovne ustanove, smatrati poduzetnikom u smislu prava Unije?
3. Je li ugovor o pružanju subvencioniranih usluga obrazovanja sklopljen između potrošača i slobodne subvencionirane obrazovne ustanove obuhvaćen područjem primjene Direktive [Vijeća] 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima od 5. travnja 1993. te treba li se u okviru ugovora o pružanju tih usluga obrazovanja slobodnu obrazovnu ustanovu koja potrošačima pruža subvencionirane obrazovne usluge smatrati pružateljem usluga u smislu te direktive?

⁽¹⁾ SL 1993, L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2016. uputio Finanzgericht München (Njemačka) –
Tigers GmbH protiv Hauptzollamt Landshut**

(Predmet C-156/16)

(2016/C 211/37)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tigers GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Landshut

Prethodna pitanja

- I. Je li prema članku 1. stavku 3. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 412/2013 ⁽¹⁾ od 13. svibnja 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz keramičkih stolnih i kuhinjskih proizvoda podrijetlom iz Narodne Republike Kine dopušteno dostaviti valjani račun prilikom prvog određivanja antidampinške pristojbe ako su ispunjene sve ostale nužne pretpostavke za primjenu pojedinačne stope antidampinške pristojbe?
- II. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

Je li članku 78. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 ⁽²⁾ od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, u verziji izmijenjenoj Uredbom (EZ) br. 2700/2000 ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000. protivno ako carinsko tijelo u postupku preispitivanja odbije povrat antidampinške pristojbe uz obrazloženje da je deklarant tek nakon podnošenja carinske deklaracije dostavio valjani račun?

⁽¹⁾ SL L 131, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 210.

⁽²⁾ SL L 302, str. 1.

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 2700/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000. o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, SL L 311, str. 17.